

Pan František Klimeš z Vlachova Březí, který se svou rodinou bydlel po válce v dnes již zaniklé vesničce [Wies](#) (kostel [Bičování Krista](#)) přímo na hranicích u Svatého Křížie a po r. 1948 v objektu kostela Božského Srdce Páně v Chebu, nám zaslal dvě milé vzpomínky na poválečná léta.

První z nich pochází od P. Svatopluka Schutznera, který po válce jako mladý působil v Chebu a dnes žije ve Washingtonu:

„My jsme tomu svéráznému spolubratru říkali ‚dědeček z Wiesu‘. Jednou jsme ho s Macháčem (páter Jan Macháč, dnes žijící v Praze-Dejvicích, pozn. red.) a snad s P. Duchkem (co byl v Horních Lomanech a měl auto) jeli navštívit. Nejen on, taky ta jeho ‚expositura‘ (snad něco jako mezi farností a filiálkou) byla velmi barvitá uvnitř. Zdobena velmi starodávnými zobrazeními, myslím, zázraků. Měla nablízku, myslím, ještě blíž k hranici než to jeho bydliště, zázračnou studánku. Jak sám ‚dědeček‘ vyprávěl, přišel ho jednoho dne navštívit nějaký, tuším, františkán a šel se pomodlit ke studánce a zmizel. Pohraničníci se potom rozhodli exposituru zbourat, lidi na té úrovni neměli smyslu pro památky. A ‚dědeček‘ naložil žebříňáček a odebral se, patrně s hospodyní, k jejím příbuzným, nepamatuju se kam, řka: „Mit Wagerle nach Schwagerle,“ za což ho Macháč napomenul, že to tak nesmí říkat.“

Sestra Františka Klimeše, dnes žijící v Torontu, na „dědečka z Wiesu“ vzpomíná zas takto:

„Nějak si nepřesně vzpomínám, že za hlavním oltářem byl zbytek stromu, na kterém byla soška bičovaného Krista. Měla pověst, že je zázračná. Bylo mi 13 - 14 let a hrála jsem tam na varhany, staré, dřevěná táhla. Někdy začala hrát nějaká píšťala, která neměla, a pan farář přerušil mši a řekl: ‚Maruško, tam to táhlo musíš zastrčit‘ - nebo něco podobného. Taky jsem mu ministrovala u oltáře (v tmavě červených nedělních sametových šatech a s velkou červenou mašlí ve vlasech). Neměl žádný problém s tím, že jsem holka a jsem v ‚kněžišti‘ za mřížkou. A ten páter měl na faře na půdě šikmé dveře ve střeše a lehátko a říkal, že když svítí sluníčko, tak otevře ty dveře a nahý se tam opaluje. Taky měl v jednom pokoji na faře spoustu všelijakých hodin, mnoho jich hlasitě tikalo.“